

РЕШЕНИЕ

№ 4679

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4116** по описа за **2023** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Ф. Б. А. срещу Решение № 1393/23.03.2023 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 15191/2021 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 98 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 20-4332-002279/24.02.2020 г., издадено от началник група ОПП-СДВР.

С посоченото наказателно постановление на Ф. Б. е наложена глоба в размер на 100 лв. на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на

първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 22.01.2020 г., около 09.21 часа, в [населено място], Ф. Б. А., управлявал личния си л.а. „М. колт“ с рег. [рег.номер на МПС] по площад Храм паметник „А. Н.“, с посока на движение от [улица]към ул. „15-ти ноември“ при наличие на пешеходна пътека, обозначена с пътен знак Д17 и пътна маркировка, находяща се на площад Храм паметник „А. Н.“, не пропуснал стъпилата и преминаваща по пешеходната пътека пешеходка. А. бил спрян за проверка от служители на ОПП при СДВР като бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия ГА № 12722/22.01.2020 г. за нарушение на чл. 119, ал.1 ЗДвП. АУАН бил предявен на жалбоподателя, който не направил възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил НП.

Административен Съд С. – град, ХХIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на процесуалния представител на касатора – адв. Д. на 06.04.2023 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 25.04.2023 г. /вх. №113420/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. Разпитан е актосъставителят. Обсъдени са и събраните писмени доказателства. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Изводите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на чл. 42 от ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта

фактическа обстановка не отговаря на действителната.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Съгласно чл. 119, ал. 1 от ЗДвП, при приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре. Според чл. 183, ал. 1, т. 2 от ЗДвП водач, който не осигури предимство, когато преминава през пешеходна пътека, се наказва с глоба в размер на 100 лв.

Фактическото описание на деянието, направено в АУАН и НП попада в обхвата именно на цитираната по-горе правна норма. От събраните в производството пред СРС доказателства по безспорен начин се установява, че касаторът е управлявал лек автомобил, като на пешеходна пътека, обозначена с пътен знак „Д17“ и пътна маркировка не е пропуснал стъпил и преминаващ по нея пешеходец, с което не е изпълнил задължението си по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП.

По отношение размера на наложеното наказание - 100 лева настоящата инстанция, счита същия за правилно определен, тъй като е санкцията е с фиксиран размер.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, ХХІІІ-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1393/23.03.2023 г., постановено по нахд № 15191/2021 г. на СРС –НО, 98 състав.

Решението е окончателно.